

بنام پدیدآرندهٔ عالم

جميع اهل عالم از برای معرفت حقّ تعالی شأنه و سلطانه خلق شده‌اند و جميع هم بیوم ظهور وعده داده شده‌اند ولکن چون آفتاب معرفت از افق ظهور طالع و مشرق شد و بحر بیان بامواج باهر گشت کل غافل و از او محجوب مشاهده شدند مگر نفوسیکه سلاسل اوهام را باسم حقّ شکستند ایشانند که از چشمهٔ صافی یقین نوشیدند و از عالم لفظ و ظنون گذشتند و بیحر معانی فائز گشتند تفکر در اعصار قبل نمائید هر وقت و هنگام که مشارق الهام در ارض ظاهر شدند نفوس غافله بر اعراض و اعتراض قیام نمودند و اکثری را باسیاف غل و بغضا شهید کردند الا لعنة الله علی القوم الظالمین قد خسر الّذین کفروا و اشکوا و غفلوا و ظلموا و ربّ الّذین استشهدوا فی سبیل الله ربّ العالمین از حقّ میطلبیم آنجنابرا تأیید فرماید تا در این یوم که بانوار ملکوت عرفان منور است آنچه حقّ منیع اراده فرموده فائز شوند و از اشراق آفتاب فضل محروم نگردند فنای عالم بر هر کسی واضحست احتیاج بذکر نیست لذا باید در طلب مقامی که مقدّس از ظنون و اوهام و منزه از شئون و الوان است بود قل یا اله العالم و سلطان الأمم اسألك بأبدیة ذاتک و ازلیة نفسک بأن تؤیّدنی علی الاقبال الی افقک الأعلى و مقامک الأسنی ای ربّ ترانی مقبلاً الیک و ناطقاً بثنائک اسألك بأن تجعلنی قائماً علی خدمتک و منقطعاً عن دونک ثمّ اکتب لی یا الهی ما کتبتہ لأصفیائک الّذین فازوا بعرفان مطلع آیاتک و مظهر بیّناتک انّک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت المهیمن القیوم

این سند از کتابخانهٔ مرجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۱ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر